

Recenze premiéry a derniéry v DENÍKU ROVNOST 5. 6. 2012

Rychlé šípy tentokrát na kolenou

Napsat divadelní adaptaci na jakoukoli předlohu je vždycky problematické a převést kultovní jinošský komiks na jeviště je problematické tuplem. Už jenom ti chlupatí, pupkatí herečtí vařbuchtové převlečení za sličné foglarovské hochy jsou na pováženou. Vážně se to tedy vážně pojmout nedá. A kdyby snad dalo, tak co snad ještě s vypětím všech sil ubalancuje autor, to natuti dorazí režisér.

Studentské **proFIdivadlo** Fakulty informatiky Masarykovy univerzity tedy vsadilo na ryzí amatérismus herců, který výrazově s naivní předlohou zvláštním způsobem souzní, ba dokonce ji místy umocňuje. Mravní ponaučení spanilomyslného Mirka Dušína jsou přiznaně i nepřiznaně podfutrována Janem Amosem Komenským a Václavem Havlem a kdoví kým ještě dalším (Zdeňkem Svěrákem například), takže pubertální mentor Dušín působí jako školometské monstrum i karikatura sebe sama v jednom.

Ostatní postavy Rychlých šípů jsou na jevišti klukovsky roztomilé; alespoň pro ty, kteří v pubertálních jsou ochotni vůbec něco pozitivního hledat.

Za Bratrstvo kočičí pracky od samého začátku u diváků boduje svou paskřivě vyčůranou ufnukaností Bohouš. Protagonista inscenace Dlouhé Bidlo byl nastudován v alternaci: na premiéře a repríze hrál jeden, na generálce a derniéře druhý. Oba jsou svým způsobem výteční, ten derniérový navíc se svými vychrtlými přes dvěma metry (přesně 207 cm, pozn. red.) sedí typově tak, že sám pan Foglar by mu dozajista zatleskal.

Příjemným překvapením jsou všechny tři představitelky Sesterstva králičího ocásku a vůbec všechny ostatní ženské role. Troufáme si dokonce tvrdit, že dámy v tomto představení pány místy přehrávají.

To vše umocňuje nápaditá původní hudba a slušná práce se světly i zvukem. Přestavby scén jsou svižné, inspicie i nápověda fungují bezchybně.

Režie odvedla úctyhodný kus kreativní práce, místy se dokázala posunout až za text, vypointovala jednotlivé gagy, vtiskla představení rytmus a řád. Herecké neumětelství začátečníků uchopila za pačesy a vyloudila na něm kouzlo nechtěného.

Zarámování naivních komiksových eskapád do politických procesů padesátých let působí kontroverzně. Je zřejmé, že autor prostudoval dobové materiály a odfiltroval z nich to, co by dnešnímu mladému divákovi bylo již nepochopitelné. (Odsouzení třeba museli nejenom uhradit náklady soudního řízení a výkon trestu, ale po propuštění byli zbaveni akademických hodností i majetku a nesměli vykonávat svoji původní profesi.)

Vnucuje se otázka: pro jaké diváky je hra určena? Vzhledem k publiku proFIdivadla je jasné, že pro dnešní mladé lidi, kteří nepamatují. Ale tak trochu i pro dnešní dědečky a babičky, kteří naopak pamatují. Jedni se spíše zasmějí, těm druhým zatrne. Společným jmenovatelem celého představení je nejspíše jakási divácká melancholie říznutá klovnutím havrana. Jako když si pochutnáváte na jahodách se zmrzlinou a mezi zuby vám znenadání zaskřípe sklo.

Zuzana Nevěřilová a Matěj Žitňanský

Rychlé šípy na kolenou, aneb Dlouhé Bidlo vítězí

na motivy Jaroslava Foglara napsal Josef Prokeš

proFIdivadlo Fakulty informatiky Masarykovy univerzity

režie Lukáš Junga a Zdeněk Filipec

premiéra 16. května 2012, Fakulta informatiky MU, Botanická 68a, Brno

repríza 23. května 2012, Stadion, sál Buran Teatru, Kounicova 22, Brno

derniéra 30. května 2012, Stadion, sál Buran Teatru, Kounicova 22, Brno